

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Sponsa Dvorvm. Titvlvs IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

(quod a carinam vocant) cum 7. sequentibus annis ponit.

CAP. III.

Sponsalia de presenti non solvantur per sequens matrimonium, etiam carnalis copula consummationem.

Alexander III. Salernitano Archiepiscopo.

Inter et prater solitum: [i & infra.] Consultatio tua taliter respondem. quod si inter virum & mulierem legitimus consensus interveniat de presenti, ita quidem, quod unus alterum in suo mutuo consensu verbis consuetis expressit & recipiat, utroque dicente: Ego te accipio in meam, & ego accipio te in meum: sive sit iuramentum interpositum sive non, non licet mulieri alii nubere. Et si nupserit, etiam si carnalis copula sit secuta, ab eo separari debet, & ut ad primum redeat, ecclesiastica districtione compelli: Quamvis taliter a quibusdam predecessoris nostris sit aliquando iudicatum.

[i Et amplius salto multis simus & magnis negotiis praediti, & ita quod non sit nobis facile, aliquorum consulationibus respondere: illa tamen specialiter gratia quam ad personam tuam habemus, & fraternam cogimur observare quod sententiam de his super quibus nos consultasti dicitur, tuas, praesentibus literis volumus aperire. Consultasti nos si quidem, utrum si inter virum & mulierem praesentis, vel non praesentis iuramento, legitimus consensus interveniat & praesentis copula carnalis non subsistat, licet mulieris alii nubere, vel si nupserit alii, & carnalis fuerit copula subsistat, an illi ipso debeatur separari.]

CAP. IV.

Et qui appellat in causa matrimoniali, interdictis debet, ne alius matrimonium contrahas lite pendente: & si contraxerit, debet separari.

Idem Commun. d. Archiepiscopo.

Te va & fraternitas nos consulit. [i & infra.] De his vero, quia coram te super desponsatione facta per consensum mutuum de praesenti, controversiam movent, & appellatione pendente, quam ante sententiam vel cognitionem causae ad sedem Apostolicam interponunt, accipiunt alias uxores. Hoc arbitramur agendum, ut si amodo in tali casu duxerint appellandum, eis in ecclesia publice interdictis, ne ante decisionem causae, aliud contrahant matrimonium. Et si contra fuerit interdictum ecclesiae publice factum venire praesumpserint, matrimonium tam praesumptuose contractum poteris irritare.

[i Quod de his agere debeamus qui desponsant aliquo multo tempore, & processu temporis antequam eas ducant vel cognoscant, alias accipiant in uxorem. Super qua reque consultatione tua taliter respondemus, quod si vir & mulier sese recipiunt expressis consensu de praesenti mutuo, neuter eorum altero supersite poterit ad alia ire transire, & si postea ad manifestum transierit. Verum si inter ipsos non accepit consensus de praesenti, sed promissa de futuro, videlicet quod uterque dicitur alteri: Ego te accipio in meam, & ego te in meum, & alius eorum mulierem desponsavit & traduxit: etiam si inter primos iuramentum fuit, sicut diximus de futuro huius desponsationis intuitu, secundum non poteris matrimonium separari, sed eis est de violatione fidei poenitentia injungenda.]

CAP. V.

Qui duas per verba de praesenti desponsat, primam desponsationem habet in uxorem, etiam si prius secundam excovertit: nec valet contraria consuetudo. Et hoc ultimum additur ad cap. Excoverti supra eodem.

[i Ceterum ad Carentinam, Causis in marg. b Ca. 3. eo. 111. in 1. comp. c expressis d. Iamun. sed idem est. e Ca. 7. eo. 111. in 1. comp. f al. 111: & si contra interdictum ecclesiae sita publice factum, &c.]

DE SPONSA DVORVM.

TITVLVS IV.

CAP. I.

Contractus facit per verba de praesenti cum duobus, tenetur desponsare prima. Si autem primo contraxit per verba de futuro, secundum per verba de praesenti, adhaerebit secunda.

Augustinus de fide pactiois & consensu. Vobis e modis dicitur fides, pactiois, & consensus. Si aliquis alicui mulieri fidem fecerit pactiois, non debet aliam d ducere: si aliam duxerit, poenitentiam debet agere de fide mentita: maneat tamen cum illa, quam duxit. Non enim rescinditur tantum debet sacramentum. Si autem fecerit fidem consensus, non licet ei aliam ducere: si autem duxerit, dimittet illam, & adhaerebit priori. Est autem fides pactiois, quando aliquis promittit alicui fidem, quod eam ducet, & nupserit eam rem secum habere, vel etiam pro concubina. Fides autem consensus est, quando non stringit mutuum, corde tamen & ore consentit ducere, & mutuo se concedunt unus alii, & mutuo se suscipiunt.

CAP. II.

Tanti poenitentiam illius, qui alterius sponsam de praesenti accipit in uxorem, nec uxorem in uxorem eam habere poterit, hoc dixit, papa Innocentius.

Et Brocardo lib. 30.

Accipisti illam in uxorem tibi, quam alter sibi desponsatam habuerat, dimitte illam: quia nunquam poterit tibi fieri legitima: & 40. dies in pane & aqua

[i Titulus, §. 1. de reser. matr. c. 5. & Clem. un. de consang. & affini. b multissimum. c Ca. 111. in 1. comp. d. Iamun. sed idem est. e Ca. 7. eo. 111. in 1. comp. f al. 111: & si contra interdictum ecclesiae sita publice factum, &c.]

Innocentius Mutinen. Episcopus.
Twas a dudum e. & infra. De consuetudine, que
 diu in Mutinen. obtinuit civitate, ut si quis juraret se
 aliquam dudum. & circa carnis copulam desponsasset,
 si consequenter desponsasset aliam, & etiam cognovisset:
 primo cognita ad iudicium viro, non quæ prius extitit
 desponsata. & infra.
 Ne verò turpis sit pars, quæ suo non congruit univer-
 so, & ecclesia Mutinen. tenere debeat humiliter, & ser-
 vare à quod beati Patri sedem & suam metropolim fe-
 qui viderit & docere, in matrimonii de cetero contra-
 hendis: illud te volumus observare, ut postquam inter
 legitimas personas consensus legitimus intervenierit
 presentis, qui sufficit in talibus iuxta canonicas sanctio-
 nes: & si solus defuerit, cetera etiam cum ipso coitu ce-
 lebrata frustrentur, si persona iuncta legitime cum al-
 iis postea de facto contrahant: quod prius de iure fa-
 ctum fuerat, non poterit irritari.

**DE CONDITIONIBVS APOSI-
 tis in desponsatione vel in aliis
 contractibus.**

TITVLVS V.

CAP. I.

*Desponsatus turpis conditione in contractum matrimonii appositam
 situr matrimonium, sed vitatur.*

Ex Concilio Africano d.

Quicunque e sub conditionis nomine aliquam
 desponsaverit, & eam relinquere voluerit: di-
 cimus quòd frangatur conditio, & desponsatio
 irrefragabiliter teneatur.

CAP. II.

*Seruus manumissus ea conditio, ut fiat Monachus, & mona-
 stero serviat, alia in servitutum redit: si hoc accepto Monachus
 factus sit, manumissionis voluntatem cogitur observare.*

Gregorius Episcopo Spoletan.

Um si sit proprium: & infra. H. Presbyter conque-
 situs est Diaconum quendam manumissile duo man-
 cipia sub hac conditione, ut Monachi fierent, & in co-
 monasterio, ut ipse fuerat, permanerent, adiciens ut si
 quis contra faceret, servitutum iterum subderetur: atque
 unum ex his (hac conditione despecta) monasterium
 deseruisse, & se inter clericos socialle. Tu ergo si ita
 esse repereris, sic exhibe, ut nec illi monasterium de-
 ferendi sit facultas, & manumissionis voluntas non va-
 leat præteriri.

CAP. III.

*Qui iuravit aliquam in uxorem accipere, si centum sibi dona-
 verit, centum non datus, recipere non tenetur, nisi postea patre confes-
 serit vel eam cognoverit.*

Alexander III. Parmens. Archieps.

De illis g. & infra. Si vero aliquis sub huiusmodi
 verbis iuramentum alicui mulieri præstitit, Ego te
 in uxorem accipiam, si tantam mihi donaveris: Reus
 perjurii non habebitur, si eam nolentem sibi solvere,
 quod sibi dari petiit, non accepit in uxorem, nisi con-
 sensus de presenti, aut carnalis sit inter eos commixtio
 subsecuta.

CAP. IV.

*Recondanata ecclesie sub modo, statim est rescissa, nec revocatur,
 modo non servato, nisi hoc in contractu sit expressum. hoc dicit.*

a Cap. 1. ed. tit. in 3. compil. b observare. c contrahunt.
 d In Conc. Africano hoc nondum inventum est, ut referi Grat. sine
 Palao 27. quest. 2. ca. quicunque, & habetur post Concil. Lateran.
 sub Alexand. III. par. 6. c. 5. e Ca. 1. ed. tit. in 1. compilat.
 f Ca. 2. ed. tit. in 1. compil. g Ca. 4. tit. de sponsal. in 1. compilat.
 & post Con. Lat. p. 6. c. 12.

*Secundum veterem intellectum. Et est verum matrimonium,
 & valde obligabit. Abbas Siculus.*

Idem.

Verum a cum alicui ecclesie possessio tradita
 postea conditione donatur, a donatore ab illa
 revocari non potest: Nisi forte illi sit conditionatum,
 tum, quòd ea cessante, debeat revocari.

CAP. V.

*Contrahens matrimonium sub conditione non impedimento
 pellitur matrimonium consensus ante conditionem exple-
 Viribus III.*

Super eo s. verò, quod postulat, utrum sit
 quondam mulierem consensit, si patet esse
 statet ad sensum. In ad consummandum matrimonium
 compellendus: respondemus, quòd cum conditio
 dici non possit, qui in alieno arbitrio referatur ad
 conditionem ipsam canonica non impedit ab actu
 voluntas patris postmodum intercedat, ut impedi-
 gendus est ad matrimonium contrahendum. Quia
 cet Alexander Papa responderit, quòd sponsalia
 sita conditione, contracta: ipsa non impediunt
 sus de presenti intercedat, vel carnalis copula
 tur, dissolvi non debent, sed firmiter etiam
 quam est nostræ definitioni ad verum, manum
 consensus acciderit de presenti habendum, cum
 bitrio non habito, sed habendo consistit.

CAP. VI.

*Qui sub honesta conditione sponsalia contrahit, & post
 nis eventum desponsatam expulsi a conditione recedit.*

Innocentius III. Misic. c. 56.

Pertus d. literas intimas, quòd cum quondam
 lier P. nomine, N. postulat in virum, & inter
 ter se mutuum de presenti consensum intercedit,
 carnalem copulam accessisse: ut ipse quondam
 ta sponsalia, & carnis copulam non negat, postea
 tamen se illam in uxorem ducere non tenet: quia
 sponsalia inter ipsos sub hac fuerunt conditione
 si pater & eius patruus sponsalibus consentiant
 ipsi quam cito noverunt, & spolio contrahentium
 sponsa. Verum mulier replicabat, quòd hoc non
 sita fuerat à patre viri, vel pater aliquando
 men sibi fuerat à patre viri, vel pater aliquando
 trasalictum: & ante tempus contradidit eam
 à testibus & post, dicebat inter se carnalem
 accessisse: [i & infra] & Confessione non
 spondemus, quòd cum liquito confiter, quòd post
 tra ta sponsalia, carnalis est inter eos copula
 pro matrimonio est presumendum, quia in
 ditione appositam recessisse. Nam & si probatur
 postquam pater & patruus viri contradidit, &
 idem vir mulierem illam carnali f. consensum
 gnoverit: non est tamen aliquo modo probatum,
 antequam ipse cognovisset eandem, pater enim
 contradicere curavit.

[i Addebat præterea quòd hoc à principio contractum
 contraxissent, temporis tamen processu sine conditione
 ri in no. ronenium consenserit, & hoc ostendat se
 batturam: recepta itaque resibus utriusque patris, &
 nibus mulieris: carnis re. presentibus duabus
 ceris publicari: testes ipsi præstitisse quòd dicitur
 non dixerant, quarum legi dicebantur, & quòd postea
 a Cap. 3. ed. tit. in 1. compil. & post Con. Lat. p. 20. c. 12.
 ed. tit. De consuet. in 1. compil. b Cap. 4. ed. tit. in 1. compil.
 post Con. Lat. sub Alex. III. p. 6. c. 5. c & Misic. al. Misic.
 al. Misic. d Ca. 2. ed. tit. in 1. compil. e & Misic. al. Misic.
 in ver. depositum, c. de impo. f al. contrahentium.